

יְלִידִים יִגְשְׁרוּ אִדֹּן בְּתָהֶם בְּלִי (מֵאוֹת) מוֹם וְטוֹבֵי מְרֻגָה עֵלּוֹן מֵס' 660
וּמְשִׁיבֵי לַיִם בְּכָל תְּקֵמָה וְיִדְעֵי דַעַת וּמְבִינֵי מִדְעָה
וְיִגְשְׁרוּ בַת בְּתָהֶם לְעֵמֶד בְּהֵיבֵל תְּמַלֵּךְ

בית הכנסת היכל המלך

ע"ש מלכו של עולם

מיסודו של כולל ליל שישי
מבקשי ה' ע"ש הרמח"ל

בנשיאות הרב אלון עטיה שליט"א

פרשת: תרומה

הפטרה: והשם נתן

ז אדר-א התשפ"ד

מאמר הרב מי עושה הכל?

השלב הבא הוא: 'תרומה' - התרוממות, הגבהה, הצלחה באותה פעולה!
אם נזכה נבחין כמה ענוה טמונה בקריאה הזו של בורא כל העולמות שיודע היטב את מה שכולנו יודעים: אין לנו שום הצלחה בעולם מבלעדי השם... אם כך, מה החידוש? להכיר בזה!
להודות שכל ההצלחות שבעולם הם של ה' - זו התחלה... אך יש המשך: לכונן את כל מעשינו לכבודו של ה' יתברך...

בכל פעולה שאתה פועל, תכניס את הקב"ה!
גם אם זו פעולה גשמית לחלוטין, שהי אין מקום שהקב"ה לא נמצא, ולראות את ה' אפשר על ידי זה שזכור אותו בכל פעולה...
ומה השכר? המשך הפסוק: "והוא יישר אורחותיך" כלומר הקב"ה יסדר ויישר את כל הדרכים שאתה הולך בהם בדרך אל ההצלחה הפרטית שלך!

תרומה היא מילה שמזכירה לאנשים...
אולי עזרה...?
אבל יש בלשון הקודש גם משמעות עמוקה יותר ממה שהתרגלנו. המילה 'תרומה' מסמלת התרוממות, עליה, הצלחה והתקדמות.
אומר הקב"ה ליהודי: "בני, אתה רוצה להצליח? להתקדם? להתעלות? אני מוכן להגביה אותך... אבל התנאי לזה הוא שתעשה את כל מעשיך לכבודי...!"
כלומר, כשעושים מעשים רוחניים קל לזכור את הקב"ה, אבל כשמתעסקים בגשמיות - הסיפור נעשה מורכב יותר...
ולכן, אפילו שחובה לאכול כדי להתקיים, מכל מקום אפשר להגביה את האכילה על ידי שנאכל לכבוד ה' יתברך, שיהיה לנו כח בגוף לעבוד את ה'...

ואז כבר מההתחלה, נכנסת הברכה למעשי האדם, כי הוא מכוון לכבוד ה', ומהי ההנהגה של הקב"ה עם האדם הזה?
השם מגביה אותו מעלה מעלה, הרבה יותר גבוה ממה שהוא דמיין...
כשנשאל יהודי אחד בחתונת בנו העשירי והאחרון היאך היתה לו כזו 'סייעתא דשמיא' לחתן את כולם כל כך מוקדם?
הוא ענה: לא היה לי...!
לתמיהתם הוא השיב: ה' עשה הכל! אני לא עשיתי כלום, ישבתי וצפיתי מהצד איך הוא דואג לחתנים וכלות מעולים, למחותנים שבנו משפחות מפוארות, לכסף ברווח לכל ההוצאות, לדאוג שיעבור הכל על הצד הטוב ביותר שיש... אני? לא יכול לעשות את זה, ואפילו לא פסיק מזה... אני התפללתי - והוא עשה! שבת שלום.

המקור לדברי שלמה המלך ע"ה בתורה הקדושה הוא בפרשתנו: "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה" דהיינו ה' יתברך מצווה את משה רבינו לומר לעם ישראל שכשהם עושים פעולה מסויימת שיכניסו את ה' באותו מעשה ואז יתברכו בכל הברכות שבעולם ויעלו מעלה מעלה.
וכך זה מתבאר: "ויקחו לי תרומה" הכוונה שיקחו את עצמם - לי, לכבודי!
ואז

צריך לשתות? מצויין - נשתה לכבוד ה', נטייל לרענן כוחות לכבוד ה' שנוכל אחר כך להיות רגועים יותר. אין אדם שלא צריך לישון, אבל מהי מטרת השינה? לחדש כוחות להיות אדיבים יותר כפי ציווי התורה, וכן לקבל כוחות לעיין בתורה מתוך התחדשות המוחין...
הדבר הזה נקרא: "בכל דרכיך דעהו, והוא יישר אורחותיך" אומר שלמה המלך ע"ה: בכל דרך שאתה בוחר

זמני כניסת ויציאת שבת:

רבינו תם:	יציאת השבת:	כניסת שבת:
18:43	18:03	16:50
18:40	18:05	17:07
18:36	18:01	16:53
18:44	18:05	17:09

ירושלים
תל אביב
טבריה
באר שבע

חיבל חלכה

שייכים לגוים. ואותם הכלים הנעשים בישראל, אינם צריכים טבילה, כי רובם של ישראל. מכל מקום ישראל שקנה או קיבל כלי בארץ ישראל ואינו יודע מי ייצרו צריך להטבילו בלא ברכה

יש אומרים שאם גוי ציפה כלי לישראל אין צריך להטבילו, ויש אומרים שיטבילו בלא ברכה. והעיקר להלכה כדעה ראשונה שאין צריך להטבילו כלל.

גר וגירות שהתגיירו כדת, אין הכלים שלהם צריכים טבילה, לאחר שיכשירו אותם כדת, כי חלות הקדושה שחלה עליהם כשנתגיירו, חלה גם על הכלים שלהם. הילכך אין צריכים טבילה אפילו אם קנאם בגיותו מעכו"ם.

ישראל מומר, אפילו המיר לדת אחרת וחזר בתשובה, אין כליו צריכים טבילה, לאחר שיכשירם כדת, אם הכלים תוצרת בית חרושת של ישראל. וכן ישראל הקונה כלים ממומר מחלל שבת בפרהסיא, אינו צריך להטבילם אם היו תוצרת בית חרושת של ישראל.

הקונה מן הגוי כלי סעודה צריך להטבילם, במקוה, או במעיין של ארבעים סאה, בין אם היו הכלים ישנים ובין חדשים. אלא שאם היו ישנים שהשתמשו בהם וצריכים הגעלה, לכתחילה יגעילן ואחר כך יטבילן, ובדיעבד כשהטבילן ואחר כך הגעילן - כשר.

כלי סעודה הם: צלוחיות יורות וקומקומים וכיוצא בזה. וכן שיפודים ואסכלאות שתשמישם לצליה. והוא הדין לסכינים, כפות, מזלגות, וכלי שתיה וכל כיוצא בזה. ולא כל הכלים חייבים בטבילה אלא דוקא אותם העשויים ממתכת או מזכוכית.

ישראל וגוי שקנו כלי בשותפות, אין הישראל צריך להטבילו, ואף על פי שיש מי שאומר שהואיל ויש לגוי חלק בכלי צריך להטבילו ומכיון שהטבילה לא תועיל אסור להשתמש בו בלא טבילה, והלכה כדעה ראשונה

ה. מן האמור בסעיף הקודם יוצא, שאם קנה ישראל כלי שיצרוהו בבית חרושת שבשותפות ישראל וגוי צריך להטבילו בלא ברכה. ולכן צריך להזהיר לכל ישראל שקונה כלים מחנויות או מפעלים שחייב לברר אם בעל הבית הוא ישראל או גוי ואין לומר שמסתמא הוא יהודי כי במקום שאפשר לברר צריך לברר.

כלי מתכות או זכוכית המובאים מחו"ל צריכים טבילה בברכה משום שרוב בתי החרושת שבחו"ל

א. חיוב טבילת כלים לא נאמר אלא בכלים של קוים מהגוים, וכמעשה שהיה במדין, שהיו הכלים חלוטים לישראל, שלקחו אותם בביזת המלחמה. וכן בקנויים או בנתונים במתנה לישראל, או גזולים מן הגוי, שבמעשה מדין גזולים היו. זה הכלל, כל שהיו של גוי ונשתקעו ביד הישראל צריכים טבילה, אף שעשאו ישראל.

ב. אף על פי שיש מי שאומר שאם ישראל שכר כלי מגוי צריך להטבילו בברכה. מכל מקום העיקר להלכה שאין צריך להטבילו כלל.

ג. כלים שנעשו בבית חרושת שבעליו ישראל ופועליו גוים אינם צריכים טבילה. ואם בעליו גוים ופועליו ישראל צריך להטבילם בברכה

ד. ישראל וגוי שקנו כלי בשותפות, אין הישראל צריך להטבילו, ואף על פי שיש מי שאומר שהואיל ויש לגוי חלק בכלי צריך להטבילו ומכיון שהטבילה לא תועיל אסור להשתמש בו בלא טבילה, והלכה כדעה ראשונה

ה. מן האמור בסעיף הקודם יוצא, שאם קנה ישראל כלי שיצרוהו בבית חרושת שבשותפות ישראל וגוי צריך להטבילו בלא ברכה. ולכן צריך להזהיר לכל ישראל שקונה כלים מחנויות או מפעלים שחייב לברר אם בעל הבית הוא ישראל או גוי ואין לומר שמסתמא הוא יהודי כי במקום שאפשר לברר צריך לברר.

ו. כלי מתכות או זכוכית המובאים מחו"ל צריכים טבילה בברכה משום שרוב בתי החרושת שבחו"ל

(טהרת כלים)

לא יאמר עס אגויה

במקום המקודש ביותר בבית המקדש - קדש הקדשים, שכן ארון הברית, את ארון הברית כיסתה ה' כפורת' שעליה היו הכרובים הקדושים מזהב טהור, דמותם של הכרובים היה כדמות תינוק ותינוקות, שרומזים על עניינים גבוהים מאוד...

אך בעלי ההשקפה הטהורה לימדו גם שהכרובים רומזים על הבית היהודי. ידוע שכל תפילותינו לה' יתברך, מחוייבות להיות לכיוון ארץ ישראל, ירושלים, בית המקדש, ובית קדשי הקדשים-מקום הכרובים...

ישנם הרבה דברים שאפשר ללמוד מזה, אך נתמקד באחד: ללא תפילות על הזוגיות, הקשר, החיבור, החיים המשותפים - שום דבר לא יעבוד! נתפלל ונצליח להכניס את הקב"ה לביתנו.

במעשה המשכן אנחנו קוראים על היריעות שהקיפו את המשכן וכליו, הם היו מחוברים לעמודים שנכנסו בתוך אדנים וכך המשכן עמד ביציבות.

אך ישנו עוד דבר שעשו אותו לחיזוק - בריח התיכון! כמין קרש מופלא שהיה נכנס באמצע היריעות בתוך לולאות מיוחדות שהוכנו לכך, והיה מייצב את כל המשכן, אך הפלא הגדול ביותר היה - שהוא היה מגיע לקצה של היריעה הוא היה מתעגל וממשיך להיכנס בדופן הבאה, וכן הלאה עד שהקיף את המשכן כולו...

הראיתם פעם קרש מתעגל? הקרש הזה בא ללמד את ההורים להיות כמו הקרש: מצד אחד לייצב את כל הבית בחוסן ועוצמה רוחנית, מול הרחוב המסוכן, ומצד שני להתגמש עם הבן או הבת כשצריך... דווקא זה משרה שכינה.

עמלנו אלו הבנים

משפחתו של ניסים, איש פשוט וקשה יום שהתגורר בתוניס, ברוכת נפשות הייתה ופרנסתו – דחוקה. אם בכל ימות השנה התקשה ניסים להמציא לחם לפי הסף, בהתקרב ימי חג ומועד – על-אחת-כמה-וכמה. בכל פעם שזקוק היה להלוואה דחופה, פונה היה ניסים אליהו הגביר, שהיה איש טוב עין ורחב לב, ולווה ממנו מאה-מאתיים ריאל. מעולם לא קצב לו אליהו מועד לפירעון. כשהאיר לו המזל פנים והרוויח יותר משנדרש לצורכי ביתו, היה ניסים שב אל מטיבו ופורע את החוב. פעם אחת, בערבו של חג, הגיע ניסים לביתו של אליהו הגביר, כדי לבקש ממנו הלוואה. באותה שעה ישב בביתו של אליהו סוחר יהודי, בן המקום, והשניים גלגלו ביניהם בשיח רעים.

מפנות השוק והחל להוציא את תכולתה ולהציגה לראווה. גלילי חוטים לתפירה, סיכות, מחטים ועוד כיוצא באלה. לפתע צד את עיניו צמיד זהב. לבו של ניסים החסיר פעימה. בעוד ידיו ממששות את שאר החפצים בשקית ומפרידות ביניהם נתגלה בן זוג לצמיד הראשון. שני הצמידים היו מזהב טהור, עשויים מלאכת מחשבת, משובצים אבנים טובות. ניסים התקשה להכיל את התרגשותו. "נס!", מלמל לעצמו, "נס משמים!". הזמן לא היה כשר למכירת הצמידים, מה עוד שבכך עשוי היה לעורר עליו חשדות שווא. וכי מהיכן לו, לניסים, שני צמידים יקרי ערך? פנה ניסים וחזר אל ביתו של אליהו הגביר. לשמחתו, הסוחר צר

כשהבחין הסוחר בניסים והבין את סיבת בואו, קרץ בעינו לאליהו חברו כאומר, "לא כדאי לך להלוות לאדם זה". אליהו שהעריך את דעת חברו הסוחר, השתכנע מקריצת עינו. "צר לי, אך הפעם לא אוכל להלוות לך", אמר אליהו לניסים.

העין כבר לא היה שם. "הפעם לא באתי אליך בידיים ריקות", אמר בהיסוס-מה. "הא לך צמיד יקר זה כעירבון, והלווה לי חמש-מאות ריאל", אמר-ביקש בעודו מניח על השולחן אחד משני הצמידים שמצא בשקית הדסקית.

האחרון יצא מבית הגביר בלב נשבר. הוא שאל את עצמו כיצד יעשה את החג הממשמש ובא ומה יאמר לאשתו ולילדיו כשישוב הביתה בידיים ריקות. בלא שחש בכך החלו דמעות זולגות מעיניו.

נתגלגל התכשיט היקר לידיו – נוספה תהייה על תהייתו הראשונה – מדוע לא הציעו כעירבון כבר בפעם הראשונה שבא לבקש הלוואה?! אבל את כל תהיותיו ותמיהותיו שמר אליהו לעצמו. כעבור רגע הוציא ממגירת שולחנו חמש-מאות ריאל ונתנם בהלוואה לניסים. את הצמיד הניח על מדף שבלט מהקיר. שמח ועולז מיהר ניסים אל השוק כדי לקנות את צורכי החג. קנה מכל טוב, ביד רחבה. כשהגיע לביתו הייתה השמחה רבה. "מהיכן השגת כל זאת?!", "הסתקרנה אשתו. "הקב"ה שעה למצוקתנו וחולל לנו נס!", ענה ניסים ויותר לא פירש. לאחר החג הזדמן הסוחר פעם נוספת לביתו של אליהו הגביר. מצב רוחו של הסוחר היה שפוף. "מדוע נפלו פניך?", התעניין אליהו בידידות. "לא חשוב", התחמק הסוחר מתשובה. בתוך כך נפל מבטו על הצמיד שעל המדף, וחיוורון עמוק כיסה את פניו. "מהיכן הגיע אליך צמיד זה?!", שאל בסערת נפש. סיפר לו אליהו דברים כהווייתם. "גנב! גנב שפל!", החל הסוחר לצעוק, "מרגע שראיתו ידעתי כי נוכל הוא האיש שבא ללוות ממך כסף בערב החג!". רק לאחר שנרגע קמעה, סיפר הסוחר לאליהו כי.... המשך בעמוד 4

עודו פוסע ברחוב, דומע ואובד עצות, הבחין בו אחד הרוכלים המקומיים. "מה לך כי תבכה?!", שאלו הלה. "היום בלילה חג לנו היהודים ועדיין אין בידי במה לקנות אוכל לבני ביתי", השיב ניסים. "כמה כסף יש לך?!", שאל הרוכל. מנה ניסים את הפרוטות שבכיסו. "שישה צולדי", ענה בבושת פנים. "הנה כאן בשקית שבידי, סדקית שהתגלגלה אליי בשעה האחרונה. אתה יודע איך זה... קונים, מוכרים; דברים מחליפים ידיים. הב לי את ששת הצולדי שבידיך וטול את השקית ותכולתה. נסה את כוחך במכירתה, ומי יודע, אולי תצליח להרוויח עליה כמה ריאלים", הציע הרוכל. לניסים לא היה מה להפסיד. ששת הצולדי שבכיסו לא הספיקו אפילו לקניית יין לקידוש. בערוב יום ייכנס החג ועדיין כל פתרון למצבו לא נראה באופק. אפשר כי מהשמים – ניצת בליבו זיק של תקווה – זימנו לו רוכל זה כדי שירוויח את הכסף הדרוש לצורכי החג. שלשל ניסים לידי הרוכל את ששת הצולדי וקיבל ממנו את השקית.

- א. לע"נ דוד בן מרים ז"ל. יעקב בן לאה ז"ל. יצחק בן שרה ז"ל. שמואל בן סולטנת ז"ל. כל מי שרוצה להקדיש את העלון הקדוש המופץ בכחמשת אלפים עותקים בכל רחבי הארץ הקדושה, מוזמן לפנות לר' שלמה רחמים בטלפון: 0533121838 ולהעביר את השמות שמעוניין שיכתבו בעלון לרפואה, להצלחה, לזיווג, לזרע של קיימא, או להבדיל לעילוי נשמת יקריו, ויונצחו בעלון בשבתות הבאות.
- ב. כל מי שמעוניין להצטרף למיזם קריאת הזוהר הקדוש ברציפות בבית מדרשנו, מיזם שעליו קרא הרמח"ל הקדוש שאם היה באפשרותו היה מתקן את זה בכל מקום לרוב השמירה העצומה שגורם בישראל! יפנה לאחראים על השיבוץ היומי במהלך השבוע: סבב א- ר' הננאל אברמוף: 0548460510. סבב ב- ר' אלעד אהרוני: 0548463387.
- ג. תודה לה' יתברך על שובם לשלום של המגויינים מחברי הקהילה, בתוך ישראל!

ימים אחדים לפני החג לווה ממנו אחד מאנשי השררה במדינה סכום כסף רב. כעירבון הפקיד האיש בידי צמיד זה וצמיד נוסף זהה. הבוקר בא הלווה לפרוע את חובו וליטול את עירבונו. אולם הצמידים לא נמצאו במקום שבו הניחם למשמורת. נעלמו כאילו בלעתם האדמה. "כעת הכול ברור!", התלהט שוב הסוחר, "הנוכל הזה הבחין בקריצת העין שלי אשר מנעה ממנו לקבל ממך הלוואה, וכנקמה גנב מביתי את הצמידים! גנב שפל ועלוב...".

עוד באותו היום התייצבו הסוחר וניסים, התובע והנתבע, בביתו של רבי ישועה בסיס, רבה הראשי של תוניס. גדול היה רבי ישועה בתורה וביראה, ושומעי לקחו ייחסו לו גם רוח-הקודש וכוחות על-טבעיים. אולם הפעם נדרש רבה של תוניס לערוך דין-תורה. הקשיב הרב לטענות הסוחר שיצאו מפיו בשצף-קצף ועיקרן – האשמת ניסים בגניבת הצמידים מביתו. לאחר מכן ביקש הרב מניסים להציג את גרסתו. בטון שקט ובוטח גולל ניסים את השתלשלות הדברים, מראשיתם בבית אליהו הגביר. סיפר כי רגיל הוא ללוות מעת לעת סכומי כסף שונים מהגביר נדיב הלב. סיפר על קריצת העין של הסוחר שגרמה לגביר – לראשונה! – לסרב להלוות לו כסף בערב החג. וסיפר על שקית הסדקית שקנה בשישה צולדי מידי הרוכל המוסלמי, שקית בה מצא את שני הצמידים. ככלותו לדבר, נתעטף רבה של תוניס בשתיקה. נראה היה כי מסדר הוא את מחשבותיו ובורר היטב את מילותיו. לאחר מכן נשא עיניים בוערות אל הסוחר. "עם-ישראל מתאפיין בשלוש תכונות מרכזיות – ביישנות, רחמנות וגמילות-חסד", פתח ואמר לו. "ואתה נכשלת בכל השלוש. לא זו בלבד שאינך גומל חסדים בעצמך, גם לא ריחמת על יהודי זה ובני ביתו ומנעת מחברך להעניק לו הלוואה ערב החג. והנה לאחר כל זאת, אין בך אף קורטוב של בושה ואתה מעיז להעליל על איש כשר זה כי גנב רכוש

מביתך!".

דממה מוחלטת עמדה בחלל החדר. הסוחר מוכה ההלם השפיל את עיניו ארצה. "כעת אספר לך מדוע דאגה ההשגחה העליונה להעביר את שני הצמידים היקרים מרשותך לרשותו של הנתבע", הוסיף רבי ישועה בסיס לייסר בשוטים את הסוחר. "כשהקב"ה נותן ליהודי אחד כסף, יותר מכדי צורכו, פירוש הדבר שאדם זה מחזיק ברשותו כסף של יהודי אחר, הסובל מעוני ומחסור. הקב"ה מפקיד בידי העשיר את כספו של העני להעמידו בניסיון – האומנם ישכיל להבין זאת ולתת לעני צדקה שאיננה אלא... כספו של העני. ומכיוון שאתה לא הבנת זאת מעצמך, מסובב הסיבות דאג לך שהצמידים יוצאו מביתך וימצאו דרכם לעני".

"ועתה", המשיך הרב לאחר אתנח קל, "על מנת לכפר על מעשיך ועל כך שחשדת ביהודי כשר ואף הלבנת את פניו, גוזרני עליך כי תפרע מכיסך את חמש-מאות הריאל שלוה מאליהו בערב החג. עשה זאת והצמיד המוחזק בידי אליהו כעירבון, יושב לך".

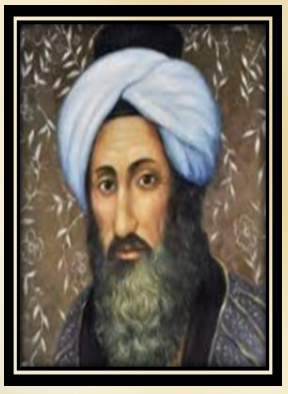
השתתק הרב שוב לשניות אחדות בטרם השלים את דבריו. "ולאחר שתוסיף ותיתן לניסים עוד חמש-מאות ריאל צדקה, אצווה עליו למסור לידיך גם את הצמיד השני", פסק.

סכום הכסף הנכבד שקיבל ניסים מהסוחר שיפר במידה ניכרת את מצבו הכלכלי. גם הסוחר לא יצא מופסד מהסיפור. ראשית, הוא קיבל בחזרה את שני הצמידים היקרים. ושנית, בעקבות המקרה הזה זע משהו בליבו. הוא החל לגמול חסד עם עניים, ביודעו כי כספו אינו אלא פיקדון מאת הקב"ה. (תודה לר' א.ד. על הסיפור)

כמה דברים על הגאון חיד"א...

היכל היוצרים

א. הגאון חיים יוסף דוד אזולאי - ראשי תיבות חיד"א הוא מגדולי עולם שקמו בעם ישראל! הוא היה יליד ירושלים, ובן של משפחה מיוחסת ומיוחדת כאשר סבו המקובל רבינו אברהם אזולאי נודע בעיקר בעקבות חיבוריו בחכמת הסוד, ביאור על הזוהר ועוד. ובמשפחה כזו הוא ינק ניחוח משכר של תורה בטהרה... ב. גם בין חכמי דורו שהיו ענקי רוח, כדוגמת: רבינו יום טוב אלגאזי, ועוד. התבלטה והזדקרה קומתו הרוחנית.

ג. הגאון חיד"א היה תלמידו של גאון הגאונים רבינו יונה נבון ושמע תורה גם מפי רבינו חיים בן עטר בעל 'אור החיים' הק'. את חכמתו בסוד הוא קיבל מפי הרש"ש הקדוש, שגילה לו שכעת ישקיע את כוחו בפשט, ובעתיד עוד יזכה לחכמת הסוד.

ד. הוא חיבר עשרות ספרי בכל פרד"ס התורה, ויצא לו שם בין גדולי תלמידי החכמים בעולם, הוא יצא לשליחות ברחבי העולם ונחל הצלחה מרובה. הוא נפטר באיטליה ונטמן שם. לימים הועלו עצמותיו לארץ ישראל.

שאלות בהלכות טבילת כלים:

- א. אלו כלים חייבים בטבילה?
- ב. מה הדין ישראל וגוי שיש להם כלי בשותפות, האם חייב בטבילה?
- ג. האם טבילה באמבטיה מועילה?
- ד. האם גרי צדק חייבים להטביל את כלי סעודתם לאחר הגיור?

תשובות בהיכל ההלכה כ'אמור 2

שיעורי הרב ברחבי הארץ:

יום ראשון: בנתניה: בית הכנסת 'אהל יצחק' רחוב חטיבת הראל 8, בשעה: 19:00. (בכולל למטה) בכפר סבא: בית הכנסת 'אלי כהן' רחוב שלמה המלך פינת מצדה בשעה: 20:15.

יום שני: בבאר יעקב; בית הכנסת 'אברהם אבינו' רחוב הרב עוזיאל 7 בשעה: 17:15, לאחר תפילת ערבית.

יום שלישי: בירושלים, ביה"כ "מוסאיוף" רח' יואל 25 בשעה: 15:00. (שידור חוזר בטל: 03-6171068 שלוחה: 50) בירושלים, שכונת פסגת זאב בית הכנסת 'נחלת צבי' רחוב אליהו מרידור 42 בשעה: 19:30.

יום חמישי: בירושלים בית הכנסת 'תפארת ירושלים' - היזדים, רחוב אדוניהו הכהן 26 בשעה: 14:00. בירושלים, בית הכנסת 'בורוכוב' - 'חזון יעקב' רחובות הבוכרים 21 בשעה: 20:20. בגבעת זאב בית הכנסת 'היכל המלך' לימוד 'ליל שישי' כל הלילה החל מהשעה: 22:00 בע"ה.

היכל המלך

תשובות בהיכל ההלכה כ'אמור 2

4